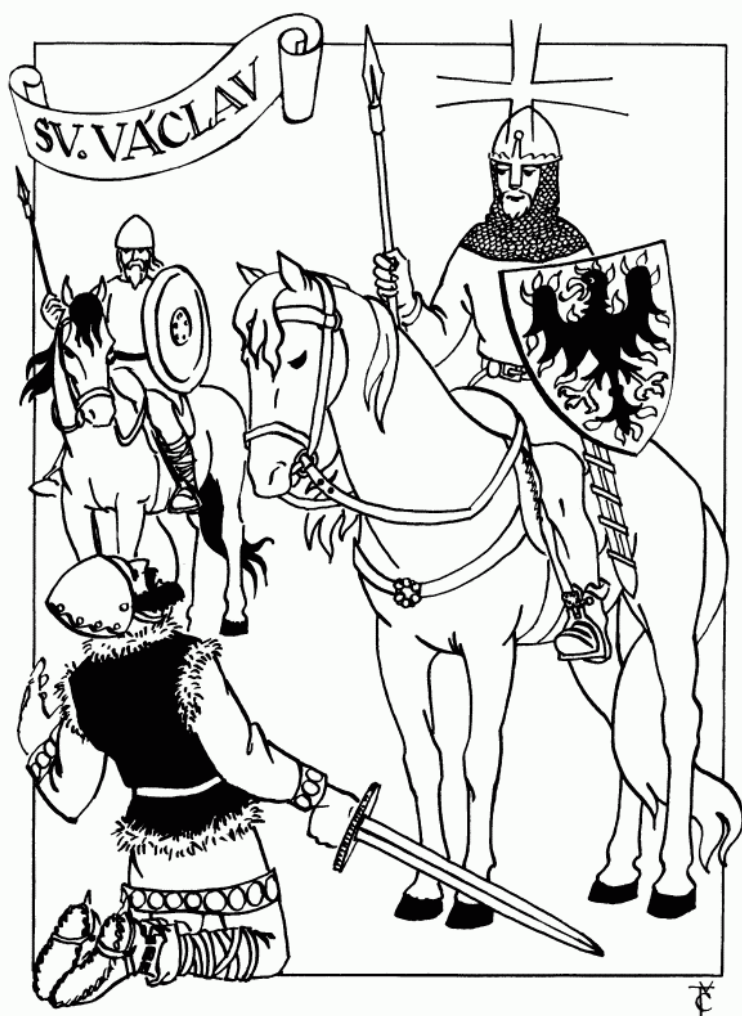

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

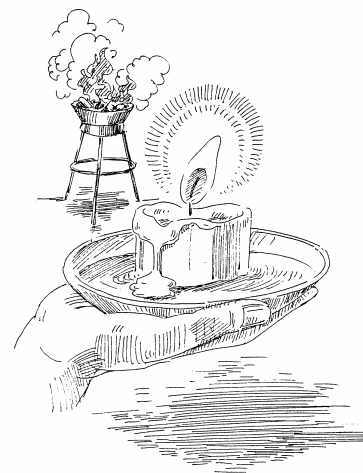
*Svatý Václave,
nedej zahynouti
nám ni budoucím!
A pomáhej všem,
kteří budou zvoleni,
naplnit jejich poslání
ve službě našemu národu.*

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Slovo o. Nika

Milí farníci, tak už tu máme dušičkový čas, kdy více než jindy pamatujeme na naše zemřelé. Vzpomínáme na vše pěkné co jsme s nimi prožili a také se modlíme za jejich spásu. V jeníkovské farnosti se budeme společně modlit **ve středu 6. 11. V 17,00 bude v kostele sloužena mše svatá za spásu zemřelých.** Po ní, asi tak v 17,45 se shromáždíme pod kostelem, odkud půjdeme průvodem na hřbitov, kde se společně pomodlíme. Další den **7. 11. v 16,00 bude sloužena mše svatá v Lahošti.**

19. 12. v 18 hodin nás v jeníkovském kostele čeká **adventní koncert**, na který jste všichni srdečně zváni.

A co je za námi? Na začátku prázdnin Jeníkov osiřel, protože místní děti se přestěhovaly do Vranova, kde byl pro ně připravený tábor. Konal se na třech místech. Nejmladší děti byly na faře v Olbramkosteletě, starší ve Vranově a pak byla ještě skupinka dětí z Teplic, které byly na faře v Lančově. Ti co přijeli nelitovali. Už se můžete těšit na příští rok, kdy se opět na začátku prázdnin chystají tábory.

V půli prázdnin se naopak Jeníkov rozrostl, protože z Moravy přijeli Soluňáci. Kdo je zná, ví že to jsou prima kluci, kteří nezkazí žádnou legraci.

Když se už blížil konec prázdnin, vyrazili jsme na pěší pouť na Velehrad, kam s námi také putovalo několik místních. Tato pouť se koná vždy předposlední týden v srpnu, tak příště můžete putovat třeba i vy.

Poslední týden připravila s. k. Táňa program pro děti, tzv. TYNAF neboli týden na faře, o kterém více na jiném místě zpravodaje.

Na svatého Václava dorazil do Jeníkova autobus moravských poutníků, kteří byli svědky

posvěcení opravených soch před kostelem. Žasnu nad tím, jak pěkně jsou spraveny a veliký dík všem, kteří se o to zasloužili. Sochy byly zřízeny v roce 1898 dobrodinci z Jeníkova. Postupem času však začaly chátrat a kdo je viděl před opravou, tak ví, že nejen časem, ale i lidským přičiněním. Byly jim totiž uraženy ruce, ve kterých drželi své atributy (sv. Petr klíče a sv. Pavel meč) a hlavy. Nyní, díky finanční podpoře z

SAN PIETRO

SAN PAOLO APOSTOLO

nadace Občanského fóra a místních dárců, opět shlíží na Jeníkov a mohou se přimlouvat za jeho obyvatele. Po požehnání následovala mše svatá, při které byly pokřtěny dvě naše farnice. Poté jsme díky starostlivosti místních lidí, kteří připravili občerstvení, mohli vytvořit společenství na faře. Při zpáteční cestě ještě poutníci navštívili kostel v Trmicích a vyslechli si zajímavé a poučné povídání o tom, jak se farnost dostala do dluhů.

V neděli 6. 10. se v místním hostinci sešli zájemci z řad dětí a rodičů, aby si vyslechli povídání o letošním táboře a také se podívali na fotky z něho.

Přeji Vám požehnané podzimní dny a radost v srdci. Myslím na všechny v modlitbě.

o. Nik

Květinová slavnost

„V jedné z jižních provincií naší krásné planety se přihodilo hrozné neštěstí. Zemětřesení provázené strašlivými bouřemi a záplavami téměř zničilo tři velké vesnice a všechny jejich zahrady, pole, lesy a rostlinstvo. Zahynulo mnoho lidí i zvířat a, což bylo nejmůtnější, nebylo dost květin, aby jimi byli zahaleni mrtví a aby se mohla vyzdobit místa jejich odpočinku tak, jak se sluší.“ Takto začíná vyprávění pohádky Hermanna Hesse s názvem Podivuhodná zpráva o jiné planetě. Ve snaze shromáždit dostatek květin pro své drahé zesnulé vypravují obyvatelé postižených vesnic posla ke králi. Je vybrán ušlechtilý mladík, který je na své cestě ke králi přenesen na jinou planetu. Tam zrovna zuří válka a on vidí množství nepohřbených mrtvých těl s hrůzou ve tváři. Navštíví místního krále a rozmlouvá s ním o možnosti ukončit válku. Nakonec však dospěje k cíli své cesty – ke svému králi. Když se vrátí, v závěru pohádky čteme: „Květin bylo dostatek, aby se jimi bohatě ozdobili jak mrtví, tak i jejich hroby, i aby se na paměť každého mrtvého zasadila květina, keř či ovocný stromek, jak to vyžaduje obyčej. A bolest nad zemřelým přítelem i oblíbeným koněm mu zmizela z duše a rozplynula se v tiché, radostné vzpomínce poté, co je oba ozdobil a pochoval a u jejich hrobů vysadil dvě květiny, dva keře a dva ovocné stromy.“

Tam, kde je víra, naděje a láska, tam není smrt tím nejhorším na světě, ale zůstává branou.

Tento článek do Zpravodaje píše 16. října. V církevním kalendáři je zrovna svátek svaté Hedviky. Byla jednou z těch světic, které byly i matkami, i manželkami, i řeholicemi. Svatá Hedvika vstoupila do kláštera poté, co zesnul její manžel. Měli spolu sedm dětí. Ani jedno svoji matku nepřezilo. Hedvika stála nad hrobem každého ze svých dětí. Kež na přímluvu svaté Hedviky dojdou útěchy všichni, kteří oplakávají své zesulé.

P. Jindřich

Přijďte se pomodlit za vaše zemřelé

Ve středu 6. 11. se budeme v Jeníkově modlit za všechny, kteří nás již opustili. Přijďte také. V 17 hodin bude mše svatá v kostele a po ní půjdeme průvodem na hřbitov. Svíce a pochodně s sebou.

Jak jsme nezmokli

V létě jsem byl s mládeží na Korsice, kde jsme se vydali do hor. Cesta vzhůru byla poměrně namáhavá a už jsem se těšil, až si někde odpočineme. Najednou se v dáli před námi objevila chatka. Zajásal jsem a těšil se, až k ní dojdeme. Když jsem se blížil, překvapilo mě, že většina stojí venku a nejde dál. Navíc začínalo pršet a mládež stejně zůstávala před chatkou. Když jsem došel já, hrnul jsem se do chatky. Ale okamžitě jsem zjistil, proč je většina venku. V chatce byla vytrhaná podlaha a podlahu tvořily především zvířecí výkaly. Chata byla otevřená a vykonávaly tam svou potřebu krávy a ovce. Tak jsme tak venku odpočívali a pršelo stále víc. Vzhledem k tomu, že déšť sílil, jsme nakonec překonali vnitřní zábrany a skončili jsme v chatce. Ano, snažili jsme se stoupat si tak, abychom si boty co nejméně zašpinili, ale stejně jsme byli rádi, když pršet přestalo a my jsme chatku mohli opustit a stoupat výš do hor.

Poučení? Pán Bůh se stará různým způsobem, někdy i takovým, který nám na první pohled nevoní. Naše skupinka se dešti vyhnula, ale museli jsme něco překonat. Kolikrát v životě o něco prosíme a divíme se, že to pořád nepřichází. Možná je to tím, že čekáme něco podle vlastních představ. Bůh už nám možná poslal odpověď, ale my jsme ji přeslechli, nebo ji nechceme slyšet, protože nám nevoní. Třeba vnitřně cítíme, že bychom něco měli udělat, ale nějak se nám do toho nechce. Když se nakonec překonáme a vykonáme to, zjistíme, že to je ono.

A druhé poučení? Když už to s námi v životě někdy půjde tak, že skončíme v nějakých výkalech (hodilo by se sem silnější slovo, ale do zpravodaje si je netroufnu použít), je potřeba v nich nezůstávat. Povstat a jít dál. Ať padneme do sebevětších problémů, vždycky je ještě něco nad tím. Nezůstávat v té špíně, ale zvednout se a pokračovat.

o. Nik

Znáte modlitbu k Matce důvěry?

Do jeníkovského kostela už po staletí putovali poutníci, aby si zde u Panny Marie vyprosili pomoc v různých životních obtížích. Ve svých životech zakoušeli, že modlitba funguje. Také dnes visí v kostele obraz Matky důvěry. I když to není ten samý co kdysi (v roce 2002 sem byl umístěn obraz Matky důvěry), modlitby fungují stále. Mnozí z těch, kdo se k Panně Marii bolestně v Jeníkově modlili, mohou dosvědčit, že byli vyslyšeni. K menším či větším vyslyšením dochází nadále. Přijďte se pomodlit také. Pokud byste měli zájem o obrázek s modlitbou, můžete se o něj přihlásit na faře.

Maria, Matko Důvěry, Tys neochvějně spoléhala na Boží lásku i v nejtěžších zkouškách svého života, když jsi pociťovala nebezpečí, bezmocnost a osamocení a tím jsi dala Pánu příležitost, aby na Tobě vykonal veliké věci

Od Tebe se chceme učit opravdově důvěřovat našemu Bohu a tak jako Ty ho vytrvale milovat za všech okolností a odevzdaně s radostí přijímat jeho vůli i kdyby měnila naše plány a byla pro nás těžká.

Maria, Tvé přímlově svěřujeme spásu svou a svých bližních a všechny své pozemské úmysly a starosti, ať i skrze nás může být oslaven náš Pán.

Amen

„Ta rabínova žena je taková krásná,“ říká zasněně Áron, ten nejolezlejší otrapa haličské synagogy. „S tou bych se zase jednou chtěl vyspat.“ - „Co to povídají, Áron?“ ptá se pohoršeně Izák. „Copak oni spali s rabínovou ženou?“ - „To ne,“ brání se Áron, „ale už jsem jednou chtěl...“

Šesté přikázání Desatera se tématicky překrývá s devátým – obě regulují oblast sexuality. Šesté přikázání zní „Nesesmilníš!“, či „Nezcizoložís!“ a deváté nabádá: „Nepožádáš manželky bližního svého!“ Tím není myšleno, jako v tom katolickém nízkovoltážním vtipu, že Pepíček nesmí požádat manželku bližního svého o zapůjčení octa, nýbrž se zapovídá byť jen toužit po jiných lidech, než je vlastní manžel/ka. Například Áronovi je zapovězeno toužit po rabínově ženě. I slovo „smilstvo“ nám už může znít poněkud archaicky – je jím míněno jakékoli sexuální jednání mimo manželství. A manželství je Bohem privilegovaná podoba lásky, kterou tato dvě přikázání ošetřují.

Muž a žena

Biblický pohled na sexualitu má dva póly: na jedné straně si jí vysoce cení, na druhé varuje před jejím zneužíváním. Už začátek Geneze poukazuje na to, že Bůh stvořil člověka jako pohlavní bytost a hodnotí to jako dobré, ba velmi dobré.

I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. Ať lidé panují nad mořskými rybami a nad nebeským ptactvem, nad zvířaty a nad celou zemí i nad každým plazem plazícím se po zemi.“ Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem, stvořil ho, aby byl obrazem Božím, jako muže a ženu je stvořil. A Bůh jim požehnal a řekl jim: „Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe.“ (Gen 1,26-28)

Může nás trochu zaujmout, že Bůh stvořil člověka ke svému obrazu a podobě a zároveň jako muže a ženu, ačkoli sám není ani jedno ani druhé. Pohlavnost hledá doplnění v druhém a Bůh je někdo, kdo žádné doplnění nepotřebuje, protože je plnost sama. Jinak by ani nebyl Bohem. Přesto k plnosti dobře nezbytně patří i láska, a sám Bůh je láska v plnosti. Právě v tom má být člověku

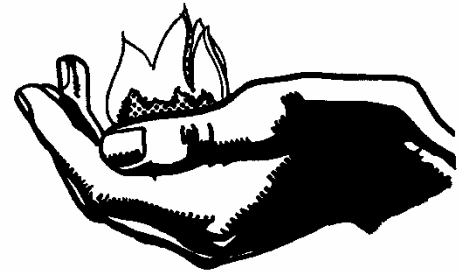
obrazem a vzorem, ke kterému má člověk dorůst i skrze lásku ve společenství osob. Bůh je nad to láska svrchovaně plodná, která neustále tvoří svět. Jak více se mu lze podobat, než když člověk „tvoří nový svět“, tedy když dává život dítěti? Proto Bible chápe jako veliké požehnání, má-li člověk početné potomstvo. Abrahámovi je například přislíbeno potomstvo, které se rozmnoží jako hvězdy na nebi. (Gen 15,5) Přesto někdy Bůh volí jako zvláštní prostředníky své záchrany neplodné ženy a lidi, kteří četnými potomky požehnání nejsou jako například: Samson a jeho matka, Samuel a jeho matka Chána, Jan Křtitel a jeho matka Alžběta. Ne každý je povolán k manželství a sám Pán Ježíš říká o těch, kteří si nikoho nevezmou toto: „Někteří nežijí v manželství, protože jsou k tomu od narození nezpůsobilí; jiní nežijí v manželství, protože je nezpůsobilými učinili lidé; a někteří nežijí v manželství, protože se ho zřekli pro království nebeské. Kdo to může pochopit, pochop.“ (Mt 19,12)

Čistota a její porušování

Katechismus katolické církve učí, že jsme všichni povoláni k čistotě, která spočívá ve zdařilé integraci pohlavnosti v člověku a jednotě člověka v jeho tělesném a duchovním bytí. Člověk má být pánem nad svými vášněmi a touhami, aby je mohl svobodně využívat a nenechal se jimi vláčet.

Láska je formou všech ctností. Čistota se pod jejím vlivem jeví jako škola osobního dávání se. Sebeovládání je zaměřeno na dar sebe sama. Čistota vede toho, kdo ji žije, aby se stal bližnímu svědkem Boží věrnosti a něžné lásky. (KKC 2346)

Bible, zvláště Starý zákon, maluje barvitou škálu příběhů, kde se čistota zadupává do nejkalnějšího bahna. Neblaze proslulým obrazem zkaženosti se stala města Sodoma s Gomorou, která

se krajně rouhavou nevázaností uvedla do záhuby. Je možná překvapivé jak málo je v Bibli příkladů odolání erotickému pokušení, jakým je například Josef Egyptský, který odmítne svody Putifarovy ženy. Častěji se setkáme s varovnými příklady, které jako by odhalovaly slepé uličky nevyřčeným “tudy ne, přátelé”. V šíři způsobů, jakým lze překračovat šesté a deváté přikázání, snad není třeba se příliš rochnit. Nejedná se pouze o “nezcizoložís”, ale o celou škálu neintegrované sexuality mezi hříšnou myšlenkou a bestiálními způsoby markýze de Sade. Pamatuji se, že v šesté třídě na církevní základní škole jsme s kamarády uvažovali, čeho nejzvrhlejšího by se člověk mohl dopustit kombinací všech nám známých sexuálních úchylek. Vyšlo nám, že mravně nejzpuštělejším činem by bylo sexuálně obtěžovat adoptovaného nezletilého mrtvého křečka. Pán Ježíš o šestém přikázání řekl:

„Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Nezcizoložís.' Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcizoložil ve svém srdci. Jestliže tě svádí tvé pravé oko, vyrvi je a odhod' pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden ze tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla. A jestliže tě svádí tvá pravá ruka, utni ji a odhod' pryč, neboť je pro tebe lépe, aby zahynul jeden ze tvých údů, než aby celé tvé tělo bylo uvrženo do pekla. Také bylo řečeno: 'Kdo propustí svou manželku, ať jí dá rozlukový lístek!' Já však vám pravím, že každý, kdo propouští svou manželku mimo případ smilstva, uvádí ji do cizoložství; a kdo by se s propuštěnou ženou oženil, cizoloží.“(Mat 5, 27-32)

Daný úryvek je příkladem, kdy slova Písma nechápeme doslovně - kolik jste potkali křesťanů, kteří si kvůli pokušení vyrvali oko? Nebo jsou snad všichni tak nepravděpodobně cudní? Kristova slova jsou záměrně radikální (možná i proto se uchovala dodnes) a jejich poselstvím je, že se nemáme spokojit s tím, že nemáme „těžký hřích“. Už úmyslem či pohledem vstupujeme na kluzký svah hříchu, ze kterého se couvá o to hůř, oč hlouběji člověk klesl. V oblasti sexuality to možná platí zvlášť. Ježíšova přísná slova se ovšem týkají hříchu obecně - se samotnými hříšníky jednal s velkým

srdcem. Stýkal se a hodoval s celníky a hříšníky, za vzor obrácení dával „celníky a nevěstky“, neštítal se, aby mu umývala nohy kající žena hříšnice a tak dále. Nejlépe postoj k hříšníkům, ale i k pokrytcům ilustruje tento příběh:

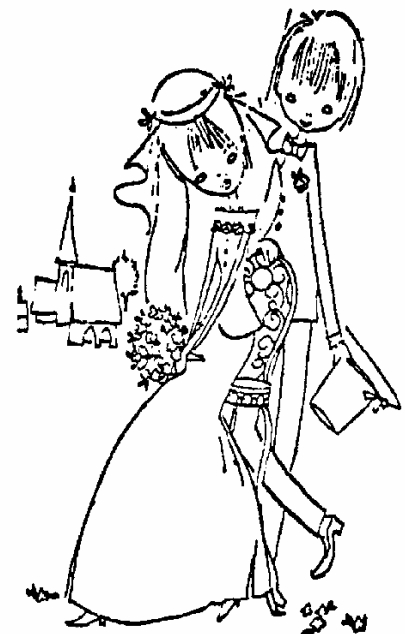
Na úsvitě přišel opět do chrámu a všechen lid se k němu shromažďoval. On se posadil a učil je. Tu k němu zákoníci a farizeové přivedou ženu, přistiženou při cizoložství; postavili ji doprostřed a řeknou mu: „Mistře, tato žena byla přistižena při činu jako cizoložnice. V zákoně nám Mojžíš přikázal takové kamenovat. Co říkáš ty?“ Tou otázkou ho zkoušeli, aby ho mohli obžalovat. Ježíš se sklonil a psal prstem po zemi. Když však na něj nepřestávali naléhat, zvedl se a řekl: „Kdo z vás je bez hříchu, první hod' na ni kamenem!“ A opět se sklonil a psal po zemi. Když to uslyšeli, zahanbeni ve svém svědomí vytráceli se jeden po druhém, starší nejprve, až tam zůstal sám s tou ženou, která stála před ním. Ježíš se zvedl a řekl jí: „Ženo, kde jsou ti, kdo na tebe žalovali? Nikdo tě neodsoudil?“ Ona řekla: „Nikdo, Pane.“ Ježíš jí řekl: „Ani já tě neodsuzuji. Jdi a už nehřeš!“ (Jan 8, 2-11)

Pán Ježíš shrnuje očistění od hříchu do dvou vět. První vyjadřuje odpuštění: „Ani já tě neodsuzuji.“ Druhá vzdaluje od hříchu: „Jdi a už nehřeš!“ Hřích, který odpuštěn nebyl, si ovšem odnášeli ti, kteří chtěli ženu kamenovat. Příběhu se dá rozumět i tak, že kamenující chtěli v cizoložnici ubít svou vlastní slabost, která byla hlavním zdrojem jejich zloby. Pozor na to.

Manželství

Mohli jsme si všimnout v Ježíšově řeči o šestém přikázání, že vrací manželství nerozlučitelnost. U evangelisty Marka čteme:

Tu přišli farizeové a zkoušeli ho: ptali se ho, je-li muži dovoleno propustit manželku. Odpověděl jim: „Co vám ustanovil Mojžíš?“ Řekli: „Mojžíš dovolil napsat rozlučkový lístek a propustit.“ Ježíš jim řekl: „Pro tvrdost vašeho srdce vám napsal toto ustanovení. Od počátku stvoření 'Bůh učinil člověka jako muže a ženu; proto opustí muž svého otce i matku a připojí se ke své manželce, a budou ti dva jedno tělo'; takže již nejsou dva, ale jeden. A proto, co Bůh spojil, člověk nerozlučuje!“ V domě se ho učedníci znovu na tu věc ptali. I řekl jim: „Kdo propustí svou manželku a vezme si jinou, dopouští se vůči ní cizoložství; a jestliže manželka propustí svého muže a vezme si jiného, dopouští se cizoložství.“ (Mk 10,2-12)

Jedná se o ideál, který se odráží samotnou tvář Boží - obraz, ke kterému jsme stvořeni a povoláni. Sám Bůh je věrný a bezvýhradnou lásku si bez této základní vlastnosti nelze představit. Jedná se o podstatný rys manželství, ale má i praktickou hodnotu ve společném užítku manželů a ve formování charakteru potomků, kteří v takovém vztahu vyrůstají. Katechismus o manželské lásce mimo jiné říká: „Intimním spojením manželů se

uskutečňuje dvojí cíl manželství: blaho samých manželů a předávání života. Tyto dva významy nebo hodnoty manželství se nemohou oddělovat, aniž by negativně ovlivňovaly duchovní život dvojice a neohrozily blaho manželství a budoucnost rodiny. Z manželské lásky muže a ženy tak vyplývají dva požadavky: totiž požadavek věrnosti a plodnosti.“ (KKC 2363)

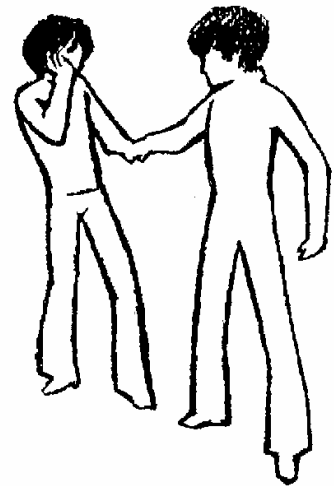

V době, kdy kolem poloviny všech manželství končí rozvodem a ve středu pozornosti většiny populace stojí zejména zneplodněný sex, může taková nauka působit spíše nereálně. Mluví obecně, v rovině ideálu a hovoří spíše o podstatě, než o důsledcích. K tomu ale slouží ideál: aby dal růst člověku, který povznáší mysl k nebi, ale přitom pevně kráčí po tvrdé zemi. Sexualita nás nemá zakrněle vést k nám samým, ale k druhé osobě.

Homosexualita

Pozornost médií i veřejnosti přitahuje také sociální téma homosexuality: jednak v otázce, zda udělit homosexuálnímu soužití podobná privilegia jako manželství, jednak v otázce diskriminace. Rád bych zde citoval slova papeže Františka, která pronesl v rozhovoru s novinářem Antoniem Spadarem 19. srpna v Domě svaté Marty.

Musíme zvěstovat evangelium na každé ulici, kázat dobrou zvěst Království a svým kázáním také léčit každý typ choroby a zranění. V Buenos Aires mi napsali někteří homosexuálové, že jsou „sociálně zraňováni“, protože vnímají, jak je církev neustále odsuzuje. To však církev dělat nechce. Během zpátečního letu z Ria de Janeiro jsem řekl, že pokud je někdo homosexuál, má dobrou vůli a hledá Pána, já nejsem jeho soudcem. Tím jsem řekl to, co říká Katechismus. Náboženství má právo vyjádřit vlastní názor, čímž slouží lidem, ale Bůh nás stvořil svobodnými. Duchovní vměšování se do osobního života není možné. Jednou mi jeden člověk položil provokativní otázku, zda schvaluji homosexualitu. Odpověděl jsem mu jinou otázkou: »Řekni mi: Když Bůh vidí homosexuála, přijímá jej s láskou anebo jej odmítne a odsoudí?« Vždycky je třeba brát v úvahu konkrétního člověka. Vstupujeme zde do mystéria lidství. Bůh lidi v životě provází a my je máme doprovázet a přitom vycházet z jejich situace. Je třeba je provázet milosrdně. Děje-li se tak, Duch svatý knězi vnukne to nejsprávnější, co má říci.“

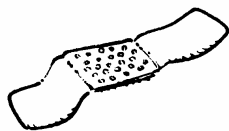
„Nemůžeme klást důraz jenom na otázky interrupce, homosexuálních manželství a anti-koncepci. To nelze. Já jsem nemluvil o těchto věcech mnoho a bylo mi to vyčítáno. Avšak, mluví-li se o nich, je třeba to činit v určitém kontextu. Názor církve je ostatně znám a já jsem synem církve, ale není nezbytné mluvit o tom nepřetržitě.“

Zlatá slova! Sexualita má být prostorem intimním, chráněná zdravým studem a společensky přiměřeně tabuizovaná. I sám Bůh je v jistém smyslu skrytý, nevtíravý a tajemný. Rovněž náš vztah k němu má být na prvním místě intimní – ne ukazovaný na odiv. Dospělý člověk rozlišuje, kdy je třeba odhalovat, kdy je třeba skrývat – kdy je třeba mluvit a kdy je třeba mlčet.

TYNAF

Prázdniny jsou již za námi, ale i tak bych se ráda podělila o krásné dny, které jsme s dětmi z Jeníkova prožili během TYNAFu (týdnu na faře). Možná budou pro někoho inspirací, jak s dětmi strávit několik dní v létě.

Téma našich dnů bylo: Poznáváme jak nás má Pán Ježíš rád. Jeho lásku jsme poznávali z podobenství. Děti si nejprve vyrobily svého panáčka, do kterého jsme zapisovali body za hry a soutěže. Dopoledne jsme měli poučné a odpoledne většinou už jen hry.

První den jsme si povídali o milosrdném samaritánovi. Pán Ježíš nás má rád, a ukazuje nám jak máme my mít rádi své bližní. Děti si vyzkoušely obvázat "ránu" obvazem. Po té jsme si zahráli hru. Děti nejprve musely zabalit svou lékárničku zdolat překážkovou dráhu, doběhnout k nemocnému, obvázat mu "ránu" a... zavolat 155 číslo

záchranné služby. Odpoledne jsme si zahráli hry, jednou z nich bylo přetahování. Po mši svaté jsme ještě stihli naši oblíbenou hru: Jela bába z ciandru.

Další den jsme vyrazili na výlet do Zooparku Chomutov a také jsme se podívali na kamencové jezero, což je veliký unikát. Kamencové jezero vzniklo na konci 18. století. Přítomnost kamence ve vodě dělá z tohoto jezera takové malé mrtvé moře. Voda je velmi čistá. Po jezeře se zčásti dá jít, protože jsou na něm postavená mola, na kterých se můžete přecházet. Mezi moly jsou dále udělány něco jako bazénky a vy se můžete rozhodnout do kterého z nich skočíte. My jsme se nekoupali (až na o. Nika) jen jsme udělali společné foto.

Zoopark nás nadchl a moc se nám tam líbilo. Nadšení jsme byli např. z krmení tuleňů nebo z dikobraza. Děti se vyřádily na různých průlezkách, kterých tam bylo plno. Zvířat je tam asi 160 druhů a rozhodně to stojí za návštěvu.

Cestou na výlet jsme si pověděli příběh a ztracené ovečky a následoval příběh o Dobrém pastýři, kterého si děti vyrobily. Soutěžily o nejhezčí obrázek.

Vrcholem TYNAFu byl táborák, na který byl také vyhlášen otázkový kvíz z celého našeho TYNAFu. Jednou z otázek kvízu bylo např: Kdo pomohl polomrtvému muži, kterému nepomohli levita ani kněz? Nebo: Jak se jmenuje skříňka, ve které v kostele bydlí Pán Ježíš? atp. V otázkovém kvízu byly možnosti a děti měly vybrat tu správnou. Soutěžící seděli pěkně na lavičce a ten, kdo věděl správnou odpověď, utíkal k pet láhvi, kterou měl zvednout a teprve potom odpovědět. Za správnou odpověď získal bod.

TYNAF jsme si užili, bylo nám dobře a těšíme se na další rok.

s. k. Táňa

Nepřehlédněte:

-Každou neděli od 15 do 17 hod čekám děti na vás. Spolu si něco vyrobíme a také si zahrajeme hry.

-Úterý a čtvrtky je od 16 do 18 hod pro děti na faře doučování, možnost psát úkoly atp.

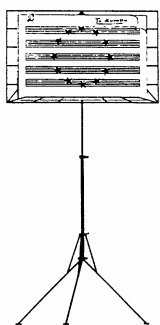
-I letos budeme na faře vyrábět adventní věnce a přijde za námi svatý Mikuláš. Více informací na tel: 731 402 748. s.k. Táňa.

Varhanní koncert v kostele sv. Šimona a Judy v Zabuřanech

V neděli 4. 8. 2013 jsme si zase po roce mohli prožít krásný zážitek při varhanním koncertě v kostele v Zabuřanech.

Na místní historické varhany nám přijel zahrát již po čtvrté pan Ivoš Prchal, který je hlavním varhaníkem v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Vranově nad Dyjí. Koncert moderoval otec Marek Dunda, který je knězem ve Vranově nad Dyjí a který si vzal také na starost přiadotovanou farnost Zabuřany.

Při tom letošním koncertě jsme mohli vyslechnout celkem 9 skladeb od známých i méně známých autorů.

Zazněly tyto skladby: **Sonáta C Dur**; **Preludium a fuga C Dur** - od Jana Křtitele Vaňhala. Dále pak **Cenzona a 4 versi e moll** od Democia Zipoli; **Ricercare e moll** od Johanna Jakoba Frobergera; **Preludium F Dur** od Františka Xavera Brixii. Nebo také **Tocata chromatika per le levatione** od Girolama Frescobaldiho; **Fuga C Dur** od skladatele Petrusa Papena. Poslední pak byla **varhanní improvizace na liturgickou píseň v moderním stylu**.

Těšíme se, že dá-li Pán, tak se zase za rok budeme moci v Zabuřanech sejít a vyslechnout si některá další díla.

Tříkrálová sbírka – Zabuřany

Na začátku roku 2014 bude probíhat ve farnosti Zabuřany (Straky, Štěrbina, Všechlapy, Zabuřany a Želenky) již tradiční tříkrálová sbírka, kterou pořádá charita.

Pokud by chtěl někdo s touto akcí pomoci (zveme hlavně děti), tak nás může kontaktovat na tel. čísle 728501132 - Dana, kde budou poskytnuty bližší informace. Předem moc děkuji za případnou pomoc!

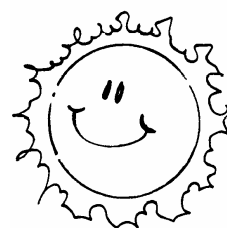
Dana T.

Jeníkovský tábor

Nejmenší děti byly na táboře na faře v Olbramkosteletě, kde v neděli prošly časovou branou až do doby sv. Cyrila a Metoděje. Letos vzpomínáme 1150 výročí jejich příchodu. Co děti na táboře nejvíce zaujalo? Například výlet do nedalekého poutního místa Hluboké Mašůvky, koupání nebo hra Jela bába z Ciandru, která se stala jejich nejoblíbenější.

Ty větší byly na faře ve Vranově, kde je provázely příběhy Harryho Pottera. Hned v sobotu se rozdělily do 4 kolejí a celý týden se snažily, aby na závěr vyhrála právě ta jejich. I ony si užily koupání a výletu. Tentokrát do Rakouska, kam je to z Vranova co by kamenem dohodil. Z her je nejvíce zaujala ta, kdy běhaly kolem stolu, přičemž jeden měl zavázané oči a snažil se chytit ty ostatní.

V Lančově, kde probíhal tábor ve spolupráci s teplickou charitou, se děti přesunuly do antické Sparty a trénovaly na Olympijské hry. Tyto děti putovaly na Bítov a z her je nejvíce zaujalo Hutututu.

o. Nik

Slůvko pro děti

Milé děti, dnes vám budu vyprávět příběh, kterým nás Pán Ježíš učí, kdo je můj bližní a jak se k němu máme chovat.

Jeden muž cestoval do města Jericha. Cestou ho přepadli lupiči, o všechno ho obrali, zbili a nechali ho ležet zraněného na cestě. Šel kolem velmi vážený člověk, ale zraněnému se vyhnul a nepomohl mu, po té za ním přicházel jiný uznávaný muž, ale i ten se raději nemocnému vyhnul, než aby mu pomohl. Po nějaké chvíli putoval okolo samaritán, obvázal zraněnému rány, dopravil ho do nejbližšího hostince a staral se o něho. Druhého dne dal hostinskému 2 denáry (peníze) a řekl mu: "Starej se o něho a co vynaložíš navíc, já ti doplatím až se budu vracet."

Děti, kdo se k oloupenému a zbitému muži zachoval jako bližní? Správná odpověď zní: samaritán. Pán Ježíš nás učí: moji bližní jsou ti, kteří jsou kolem mně. A já se k nim mám chovat jako samaritán. Pomoci jim, když pomoci potřebují. A protože samaritán prokázal milé srdce, milé Pánu Bohu a slitoval se nad svým ubohým bližním, jmenuje se tento příběh o milosrdném samaritánovi. Tak jdi a jednej jako on.

Vylušti luštěnku a získej odměnu. Moc pěknou knížku.

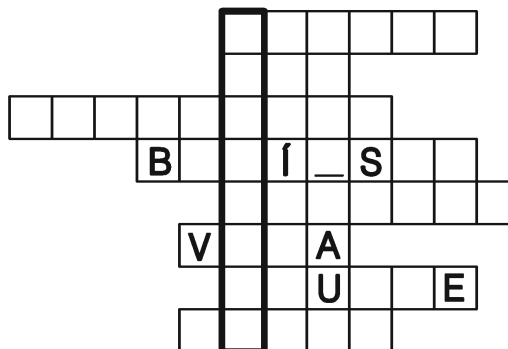
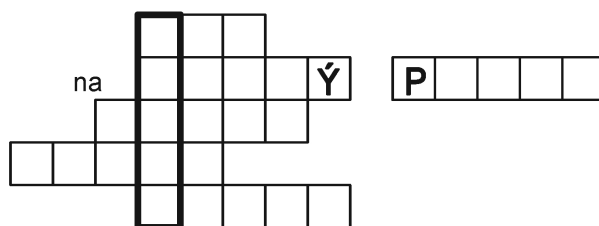
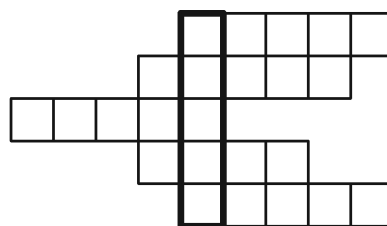
Své luštěnky mi můžete přinést na faru do Jeníkova nebo mi správnou odpověď i s kontaktem napsat na email: MarieAntonina@seznam.cz a to do **1. 12. 2013**

Zapoj do luštění i rodiče.

1. Jak se jmenuje maminka Pána Ježíše?
2. Jak se jmenuje kniha, která vypráví o Bohu
3. Boží posel
4. Mládě od slepice
5. Jak se jmenuje pěstoun Pána Ježíše?

6. Napiš výsledek slovy: $10 \times 10 =$
7. Kdy si připomínáme, že Pán Ježíš umřel?
8. Zaměstnání, ve kterém člověk léčí druhé?
9. Hlavní město ČR
10. Čím se díváme na svět ?

11. Svatí Cyril a metoděj byli
12. Dopravní prostředek pohybující se po vodě
13. Kdo pomohl zraněnému v dnešním příběhu?
14. Pán Ježíš je
15. Opak slova zdravý
16. Naděje, láska a třetí je ?
17. Hudební nástroj
18. Kdo má svátek 7. března?

Doplň vyluštěnou tajenku: M - - - - - jako sebe samotného. Tuto větu nám říká Pán Ježíš.

Mám rád, když je veselo...

Pane doktore, dejte mi nějaké léky proti chamtivosti. Ale dejte mi jich hodně, hodně, hodně!!!

Zpráva v tisku: „Policie zatkla podvodníka prodávajícího pilulky pro věčné mládí. Jde o recidivistu, který za to byl trestán již v letech 1721, 1845 a 1926.“

Jaký je rozdíl mezi švýcarským, francouzským a českým důchodcem?

Švýcarský ráno vstane, dá si trochu sýra, zapije sklenkou mléka a jde do parku krmit ptáčky.

Francouzský ráno vstane, dá si trochu kuřecího masíčka, zapije to sklenkou vína a jde do parku hrát petanque.

A český ráno vstane, sní nějaké švýcarské prášky, zapije to sklenkou vody, vezme si francouzské hole a jde makat.

„Díky této příručce,“ vysvětluje prodavač v odborném knihkupectví, „vám ubude polovina práce.“ „Výborně! Tak mi dejte dva exempláře!“

Vlk jde do porodnice, že se mu narodil syn. Když mu ho ukážou, celý se rozplývá nad tím, jak je mu synáček podobný: „Ty očička – celý tatínek! Ten čumáček – celý tatínek! Ty uši... Ty uši... TY UŠI! JEN POČKEJ ZAJÍCI!!!“

Muž musí v životě udělat tři věci: zasadit strom, postavit dům a zplodit syna.

A co musí v životě stihnout žena? Zalévat strom, uklízet dům a starat se o ty dva.

Prej ses oženil." .. "Jo jo, oženil." .."To musíš být šťastnej." .. "No, to musím."

S manželkou máme často výměnu názorů. Já přicházím se svým a odcházím s jejím.

Když žena říká "Cože?", tak není hluchá. Je jen milá a dává ti šanci říct svůj názor lépe, jinak, opačně.

Dušíčkový farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email: richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v říjnu 2013 v nákladu 1000 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již šedesáté osmé) je plánováno jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2013. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošticích a Hudcově + Zabušaněch). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat!** Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)** Neprodejné